No. 25. 1844.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS-BLAD.

DONDERDAG 29 FEBRUARIJ.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 26sten Februarij.

Tot dusverre had het gouvernement het stilzwijgen bewaard over de inbezitneming van de vriendschapseilanden door Frankrijk, door den schout-bij-nacht *Dupetit Thouars*; doch heden behelst de *Moniteur* een berigt, waarbij de handeling van den bedoelden vlootvoogd formeel wordt *afgekeurd*. Het bedoeld berigt luidt als volgt:

» Het gouvernement heeft tijdingen ontvangen van het eiland Taiti, van den 1sten tot den 9den November 1843 gedagteekend.

» De schout-bij-nacht *Dupetit Thouars*, den 1sten November in de baai van Papeiti gekomen, om ten uitvoer te leggen het traktaat van den 9den September 1842, 't welk de koning geratificeerd had, heeft vermeend zich niet te moeten houden aan de bepalingen van dat traktaat en het eiland in souverein bezit te moeten nemen. De koningin *Pomaré* heeft aan den koning geschreven, om de ten uitvoerlegging der bepalingen van het traktaat te vorderen, welke haar de binnenlandsche souvereiniteit van haar land verzekert, en hem te smeeken haar en haar regt te handhaven. De koning, overeenkomstig het gevoelen van zijnen raad, in de aangevoerde daadzaken geen voldoende redenen vindende, om af te wijken van het traktaat van 9 September 1842, heeft de zuivere en eenvoudige ten uitvoerlegging van dat traktaat en de vestiging van het fransch protectoraat in het eiland Taiti bevolen."

Dit artikel heeft bij velen, wien de uitbreiding der fransche magt, door welke oorzaak ook, steeds welkom is, veel opzien gebaard. In de kamer der afgevaardigden heeft de heer *Carné* de ministers daarover willen onderhouden, en de heer *Billault* verlangd, dat de ministers de rapporten van den vlootvoogd aan de kamer mededeelden. De minister *Guizot* heeft zoo min het een als het ander geweigerd, zich namelijk bereid getoond om verklaringen af te leggen, doch mededeeling der stukken [illegible]. De interpellatie is [illegible] gesteld, [illegible] doen zijn op aanstaanden Donderdag [illegible].

Voor dit incident heeft de heer *de Bricqueville* zijn voorstel ontwikkeld, dat het stoffelijk overschot van den generaal *Bertrand* nevens de asch van *Napoleon* mogt rusten. Als grafschrift verlangde hij dat op de tombe des generaals alleen de woorden geplaatst wierden: *Hier ligt de generaal Bertrand*. Verscheidene leden, waaronder de heer *Las Casas* ondersteunden zijn voorstel, tot welks in overwegingneming met bijna eenparige stemmen werd besloten.

— Het kiescollegie van Louviers heeft den kandidaat van het ministerie, den heer *Ch. Laffitte*, met eene meerderheid van 199 op de 495 stemmen tot lid van de kamer der afgevaardigden verkozen.

— De raad van ministers was gisteren morgen, onder 's konings voorzitting, op de Tuilerien vergaderd. Van zijn' kant had de hertog *van Nemours* eene bijeenkomst met verscheidene hoofd-officieren, leden van de kamer, gehouden.

— De berigten uit Spanje houden niets nieuws. Met de beteugeling van den opstand te Alicante, schijnt men nog niet veel verder gekomen te zijn.

— Ter beurze van heden (26 *Februarij*) waren genoteerd: 5 pCt. 125,65; 3 pCt. 82,25; Napl. r. 104; 3 Spanje 32¾; Passive 5⅞; Rom. L. 106½.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 28sten Februarij.

Heden wordt op de gebruikelijke wijs alhier gevierd de verjaardag van Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Maandag zijn de beraadslagingen voortgezet over de belasting op de bezittingen enz.

Vooraf zond de heer *Sasse van IJsselt* schriftelijk berigt in, dat hij wegens ongesteldheid verhinderd was heden de zitting bij te wonen. Voorts kwamen er nog verscheiden verzoekschriften in, als van ingezetenen te 's Hertogenbosch, over den toestand des Vaderlands; van handelaren in koophandel, en fabrijken te Schiedam, enz., tegen de onderhavige voordragt.

Tot de beraadslagingen deswege overgegaan zijnde, verklaarde de heer *Brouwer* zich voor het ontwerp. Er worden buitengewone voorzieningen en buitengewone behoeften gevorderd. Tekorten moeten worden aangevuld, schatkistbilletten ingetrokken. Hij erkent, dat er behoefte bestaat aan eene herziening der Grondwet en eene vereenvoudiging van het staatsbestuur. De voorstellen deswege moeten echter van de Regering uitgaan. Zij staan niet in dadelijk verband met de financiële maatregelen wegens het verledene. De dekking van de buitengewone behoeften, door verhooging van schuld, verergert slechts de kwaal. Daarom blijft er niets anders over dan, des noods, voor éénmaal een last op te leggen tot de uit den weg ruiming der bezwaren. In de berekening van de opbrengst der buitengewone heffing, van den zijde der Regering, bestaat alle gematigdheid, zoodat men in de billijke verwachting niet zal worden te leur gesteld. De noodzakelijkheid tot opruiming van den achterstand en te korten, tot aflossing aan de Handel-Maatschappij, acht hij onbetwijfelbaar. Op deze wijze zal een behoorlijk verband tusschen uitgaven en inkomsten worden hersteld. Tot dekking van al het bedoelde wordt slechts 48½ millioen gevorderd, en 5 millioen voor de behoeften van 1844. De spreker wijst op het aanbod van Z. M. Koning *Willem Frederik*, op de voordeelen, aan eene conversie verbonden, en meent dat het aanbod van 10 millioen à 3 ten honderd meer waard is, naarmate er moeijelijkheden om geld tot dat rentebedrag te erlangen. Hij stelt in het licht, hoe langs dezen weg de Regering over alle inkomsten vrijelijk kan beschikken en bedacht kan zijn op de zoo noodige vermindering van het rentebedrag, waardoor het crediet in de toekomst zal worden verbeterd. Hij dringt aan, welk eene aanzienlijke bezuiniging er op de uitgaven zal ontstaan, indien er jaarlijks 4½ millioen minder zal worden uitgegeven. Na 1850 heeft men ook de meerdere opbrengsten der Oostindiën te wachten. Hij hoopt op meerdere bezuinigingen, en [illegible] [illegible] meergegaan zijn. De opheffing der [illegible] zullen aanzienlijk voordeel opleveren en de toekomst verzekeren. Bij herstel van orde in de finantiën is het te verwachten, dat de prijzen der schuldbrieven zullen verhoogen, en daardoor zal het mogelijk worden de Belgische inschrijvingen op eene voordeelige wijze te gelde te maken. Het algemeen belang vordert eene afdoende regeling van de finantiën. De wet geeft de zekerheid, dat de maatregel slechts voor éens zal plaats hebben. De maatstaf der heffing mag als goed gekozen beschouwd worden. De meergegoeden moeten het meeste bijdragen. Maar door de uitschrijving van de leening hoopt en vertrouwt hij, dat de toepassing van de heffing niet noodig zal zijn. Hij rekent daarbij op het gezond oordeel der Natie; zij zal zich dekken tegen meerdere bezwaren, en dus de zelfvoldoening hebben, dat zij heeft medegewerkt tot redding van het Vaderland. Zoo veel mogelijk heeft de Regering aan de wenschen der kamer voldaan. De verhooging van de som der vrijstellingen is eene groote verbetering. Gaarne offert hij zijn bijzonder gevoelen over sommige bijzondere punten op. Het vertrouwen op de goede resultaten, die de voordragt hebben zal, en uit vrees voor hoogst schadelijke gevolgen van hare verwerping, zal hij zich voor haar verklaren.

De heer *Mutsaers* vangt zijne rede nagenoeg aldus aan: »Ja, ik weet het, en gij allen weet het met mij, dat het tegenwoordig oogenblik gewigtig en beslissend is. Maar dat gewigtig oogenblik is daarin gelegen, dat het aan ons zal staan te beslissen over het lot van eene wet, omtrent welker staatkundig en finantieel belang meer dan immer het beangstigd oog der Natie gevestigd is. Ja, angstig wacht men daar buiten, of het hier zal uitgemaakt worden, dat de bijzondere eigendom van Neêrlands ingezetenen in den [illegible] tot onderpand moet dienen van de schuldeischers van den [illegible] er eene belasting zal worden gelegd op het [illegible] het ingeselen, op het zekere en het mogelijke, [illegible] zult chamelijke. Angstig wacht men [illegible] andere bezijn voor de effectenhouders [illegible] voorden zittingen: dit zal de [illegible]

der 10 per cent bij de leening. Angstig wacht men, of gij zult beslissen, dat in vollen vrede, bij het kwijnen van bijna alle takken van volksbestaan, bij de zigtbare afneming der nationale welvaart, en bij de twintigsoortige bestaande zoo drukkende belasting, door eene bevolking van drie millioen zielen, in minder dan 19 maanden, 35 millioen nederlandsche gulden zullen worden opgebragt. Angstig ziet men daar buiten, of de schatkist het onbeperkte regt van finantiële inquisitie heeft, of voor haar niets heilig is, of de zedelijkheid der Natie ten offer moet worden gebragt ter voldoening aan de stoffelijke belangen. Zeker, wanneer de voordragt wordt aangenomen, dan zullen al die vraagstukken met *ja* beslist zijn. Maar of de geschiedenis, of de toekomst uwe uitspraak zal bevestigen, dat zal, dat moet ik betwijfelen. Ik althans heb den moed niet, gelijk te staan met hen, die het voorstel en de daarbij ontwikkelde beginselen bekrachtigen. — Welke waren," vroeg de spreker verder, "de aangevoerde bezwaren tegen de conversiewet? Zij waren drie in getal: 1°. dat nog niet alle verborgenheden onzer finantiën waren blootgelegd; 2°. dat het kapitaal onzer nationale schuld eene aanzienlijke verhooging zou ondergaan; en 3°. dat door den maatregel de achterstand niet gedekt zou worden. Thans is alles blootgelegd, de achterstand is wettelijk geregeld en vastgesteld, en heeft nu iemand andere cijfers gezien? Is er meer licht over ons finantiewezen opgegaan? Wat zal het gevolg zijn der thans voorgedragen leening, welke ik trouwens vrees dat niet zal gelukken? Immers eene kapitaalsverhooging, wel minder grout, doch niet minder bezwarend voor eene schulddelging. Doch de conversie leverde geen radicaal reddingsmiddel op. Is dit dan nu het geval? Is dat reusachtige plan dan nu geschikt, om onze finantiën te regelen, om de toekomst te verzekeren? Indien ik het voorloopig verslag van het ontwerp tot aanwijzing der middelen over 1844 en 1845 raadplege, dan hebt gijlieden zelve alle cijfers toegegeven, en verklaard, niet zonder bekommering ontwaard te hebben, dat er reeds in 1846 een nieuw te kort aanwezig zal zijn. Deze met cijfers gestaafde beweringen zijn door de Regering niet wederlegd. Met wiskundige zekerheid is het bewezen, dat er eene mindere opbrengst van de gewone belastingen te verwachten is. De Regering heeft zich in hare antwoorden bepaald, dit als geene zekere uitkomst, maar als eene eventualiteit te beschouwen.

De redenaar betreurt het, dat de conversie niet is doorgegaan. Dit was eene ramp, even als de aanneming der tegenwoordige voordragt dit ook zou zijn. Dezelfde tegen de conversie geopperde bedenkingen bestaan ook thans. Ook de tegenwoordige wet zal geene redding aanbieden. De redenaar vraagt, waar het denkbeeld der tegenwoordige voordragt deszelfs oorsprong genomen heeft. Er is geen ander, dan het revolutionnaire tijdperk van 1788—1803. En juist de proefnemingen, welke toen genomen zijn, kunnen tot waarschuwing verstrekken. Steeds zijn teleurstelling, spanning, onwil en zedeloosheid het gevolg daarvan geweest. De spreker wijst er verder op, dat men het jaar 1832 niet tot voorbeeld voor het tegenwoordige kan nemen; toen had men een vijand te bestrijden; thans is men in vollen vrede. En wat beteekende dan nog hetgeen men in 1832 deed: toen werden leeningen *a pari* gesloten tegen 6 per cent; leeningen van 85 voor 100, à 5 per cent. Hiertoe bepaalde zich destijds de Vaderlandsliefde. De redenaar herinnert, dat een der verdedigers van de voordragt het gezond verstand ontzegd heeft [illegible] verstand niet te hebben, om de wet aan te nemen; hij stemt er dan ook *tegen*.

De heer *Uytwerff Sterling* betoogt het noodzakelijke der voordragt. Tot regeling der finantiën worden er offers gevorderd. De maatregel daartoe is doeltreffend. Eene heffing van 1½ à 2 percent van het nationaal vermogen zal eene goede uitkomst opleveren. Alleen de rijken zullen den last dragen; vrijstellingen zijn, zoo ver mogelijk, uitgestrekt, terwijl, aan de andere zijde, de fortuinen *en portefeuille* [illegible]. Zoodanige voordragt mag hij niet afkeuren. Het is het meest geschikte om de dreigende schipbreuk af te wenden. De redenaar vindt de belasting ook niet al te bezwarend; zij loopt over twee dienstjaren. Hij betreurt het, dat de liefdadige gestichten niet zijn vrijgesteld, doch dit levert geen grond op, om daarvoor alleen de wet af te keuren. Bovendien zal de Regering hierin, waar het noodig is, te gemoet komen. Zoo veel mogelijk is, wat de toepassing der belasting betreft, voor geheimhouding gezorgd. Doch zij zal niet noodig zijn, indien de leening wordt volgeschreven. De vermogenden moeten daartoe bijdragen. Dezelve is zoo onvoordeelig niet. Men zal steeds, moet het tot de belasting komen, 4½ van het kapitaal maken. De redenaar vraagt het, of andere voorstellen bij het uiteenloopende der gevoelens, de goedkeuring der Kamer zouden erlangen, terwijl intusschen, met al dat zoeken naar een middel, het Vaderland niet wordt gered. Het middel dan om eerlijk man te blijven, om het staatsbankroet voor te komen, om heilige verpligtingen na te leven, mag de redenaar niet afslaan. Men bedenke het wel, dat men indachtig moet zijn aan de leus van den Romeinschen redenaar, die niet wilde dat, al raadplegende, het Vaderland zou verloren gaan.

De heer *Boreel van Hogelanden* herinnert, dat hij tegen den conversiemaatregel stemde, omdat hij dien van wisselvalligen aard [illegible] keurde; ook andere voorstellen kon hij niet beamen. Hij beschouwt de voordragt als een afdoend middel. De heffing behoeft niet te worden opgelegd, zoo de leening vol komt. Bij onverhoopte heffing is het nationaal vermogen niet te overdreven gerekend. Hij schetst de goede vruchten der aanneming en wijst op de strekking van het middel, om 's lands finantiën op goeden voet te brengen.

In den loop zijner rede heeft de spreker de bewering beantwoord, alsof de leening geene inschrijvers zou vinden; hij hoort dit met bevreemding. In naam toch is de leening van 127 millioen groot, maar vooreerst vallen daar af 10 millioen van wijlen Z. M. Koning *Willem Frederik*; van de overblijvende 117 millioenen zijn 78 millioenen slechts een omzet van reeds bestaande inlandsche effecten; en ten slotte kunnen van de 38 overige millioenen nog 23 met schatkistbiljetten betaald worden. Alzoo blijft het aangeboden geld voor de leening of [illegible] bijdragen in 18 maanden tijds vereischt, slechts 15 millioen.

De heer *van Rijckevorsel* betoogt de dringende behoefte der schatkist, en de noodzakelijkheid tot ontvangst van 35 millioenen, binnen 18 maanden tijds, tot dekking der verschillende te korten. Zoo lang de finantiën niet geregeld zijn, kan men aan geene conversie denken. Het voorgestelde middel is slechts voor eens. Bovendien tijdverlies is noodlottig: de welvaart van het Vaderland staat met eene spoedige afdoening in verband. De redenaar zou het onverantwoordelijk achten, tot dekking van de te korten eene eenvoudige leening zonder belastingswet voor te stellen. De redenaar beschouwt het beginsel der wet billijk, omdat alle ingezetenen naar vermogen er in dragen. De leening zal door de vaderlandsliefde der ingezetenen vol komen. Mogt dit niet het geval zijn, dan is eene belasting het eenige middel om den Staat te redden; dan zullen zij bemoeijelijkt worden, die achterlijk bleven, een offer op het altaar des Vaderlands te brengen; het Vaderland, dat toch waarlijk leenig goud en zilver waard is.

De heer *Corneli* betoogt, dat Limburg niet in dezen buitengewonen last behoeft te deelen. Hij vreest, dat de maatregel ongelukkige gevolgen zal hebben.

De heer *de Jong van Beek en Donk* zegt, dat men in de moeijelijke omstandigheden, waarin wij ons geplaatst zien, niet blind mag zijn voor de middelen van redres. Het doel wettigt de middelen niet. De gelijkstelling van rentheffers en landeigenaren ten deze, schijnt wel bittere ironie. Hij schetst de willekeur, die bij heffingen van vroegeren tijd heeft plaats gehad. Van den aanvang heeft hij zulk een maatregel afgekeurd, die tot gedwongen eeden en willekeurige taxatiën aanleiding gaf. Een Minister des Konings heeft dien vroeger heilloos genoemd; de groote meerderheid der kamer had voor een jaar eene kapitaalsbelasting gebrandmerkt en nu wil men er toe overgaan. De openbaring der fortuinen acht hij onaannemelijk; de belasting zal impopulair wezen, de zedeloosheid bevorderen. Hij herinnert aan het gevoelen der meerderheid nopens de successiewet. Het toevoegwoord *slechts voor eens* heeft op hem geene werking. Het voorbeeld van Engeland is ongelukkig gekozen; daar had men sedert lang de gewone belastingen verminderd; daar had men een anderen publieken geest [illegible] en moest volhouden in [illegible] slechts aanvulling der behoeften, waarbij men [illegible] de schadelijke uitkomsten op de nadeelige gevolgen. Zulk eene wet kan geen enthousiasme opwekken. Ofschoon hij geen heil in de voordragt voor het Vaderland ziet, koestert hij den wensch, dat, zoo de wet wordt aangenomen, het Nederlandsche volk zal toonen, hoe ware vrijheid hier begrepen wordt.

De heer *de Man* herinnert, dat onderscheidene door de Regering gedane voordragten mislukt zijn, tot dat de meerderheid eindelijk zich bereid verklaarde, tot een buitengewoon middel over te gaan, mits stellig leidende tot herstel onzer finantiën. Na zijn onderzoek, kan de redenaar dit in de tegenwoordige voordragt niet zien. Bij de wet kan men in redelijkheid aan geene leening, maar alleen aan de belasting denken. Hoe gaarne hij dus voor den nood van het oogenblik offers zou willen geven, kan hij, in die overtuiging, niet *voor* de wet stemmen.

De voortzetting der beraadslagingen wordt bepaald op des avonds ten 7½ ure.

Avondzitting van Maandag, den 16 Februarij.

De beraadslagingen over de belastingswet worden voortgezet.

De heer *Luzac* bestrijdt het ontwerp uit een drieledig oogpunt als: 1°. ter zake van algemeene consideratiën, met betrekking tot eene Grondwetsherziening; 2°. uit hoofde van bezwaren tegen het ontwerp in het algemeen; 3°. wegens bedenkingen op de onderscheidene onderdeelen van het ontwerp.

Nopens het eerste punt beantwoordt de spreker de inlichtingen, deswege door Z. Exc. den Minister van Finantiën *ad interim*, bij eene vroegere gelegenheid gegeven. Hij zegt, dat het geenszins eene

bedoeling is geweest, de Regering ten deze eenige concessiën af te dwingen; maar veeleer om de gezindheid der Regering nopens deze materie te leeren kennen. De redenaar herhaalt, dat ook volgens sommige organen, die voor de wet gestemd zijn, het al meer en meer een nationale wensch wordt om tot deze herziening over te gaan, zonder hetwelk de buitengewone lasten onvoldoende zullen zijn en de jaarlijksche te korten zich zullen vernieuwen. Hij betoogt, dat het antwoord van Z. Exc. (en deze niet op de gewone minzame wijs is gegeven; maar men hem voor zijne weigerende stem verantwoordelijk heeft gelieven te stellen. De spreker betoogt het doelmatige eener oppositie in iedere Wetgevende Kamer, beroept zich ten deze op Frankrijk en Engeland en op de onderscheiding, waarmede men aldaar den leider der oppositie bejegent. Wat echter de zaak, de herziening der Grondwet, betreft, zonder deze zal onze ongelukkige stand van zaken blijven bestendigd, de Regering eene ongehoorde ruimte van geld in handen hebben, en in dien staud van zaken is het niet waarschijnlijk, dat zij aan eene herziening zal denken, welke niet in haren geest schijnt te zijn gelegen. In 1831 heeft de Regering eene Grondwetsherziening toegezegd; wat is daarvan in 1840 gekomen? en wat kan er nu van verwacht worden, te meer, daar de aanbieding van zoo vele ontwerpen van wet is toegezegd en de Kamer na zoo vele inspanningen eenige verpoozing zal wenschen. Indien de Regering geene buitengewone maatregelen voorstelt, zegt de spreker, heeft hem de ondervinding geleerd, dat zij van de aanneming der begrootingswetten zeker is. Daardoor zal de Kamer blijven behouden hare tegenwoordige wijs van beraadslagen, verpligt zijn 58 redevoeringen aan te hooren. Daardoor zal de Natie verstoken blijven van een beter kiesstelsel, van eene ontbindbare Kamer, van eene goede regtspraak, van eene behoorlijke zeemagt, en de Koning en de Minister van Koloniën alleen de Indische begrooting kunnen blijven regelen. Na te hebben wederlegd het ongegronde, hetwelk er gelegen is in de klagten van hen, die zich over het drukkende der grondbelasting beklagen, alsmede het beweren van hen, die voorgeven, dat een deel der Natie niets met de gemaakte schulden te doen zou hebben, heeft de spreker nopens het tweede punt gezegd, dat de aangevraagde sommen niet zijn benoodigd. Tot opheffing der schuld aan de Handelmaatschappij zou een deel der Belgische rente kunnen worden aangewend. Het is daarenboven twijfelachtig, of de regeling der financiën tot het jaar 1850 met de Grondwet is overeen te brengen. Aangaande het derde punt (de bezwaren tegen de onderdeelen der wet), betwijfelt de spreker ten hoogste, of de leening zal worden volgeschreven; hij ziet in de capitalisatie der inkomsten de grootste moeijelijkheden te gemoet; art. 32 zal tot de grootste bezwaren leiden, vermits bij dat artikel, even als bij de patenten, niet eene lijst is gevoegd van de beroepen. De commissiën zullen zich daardoor in de grootste moeijelijkheden bevinden. Hij koestert de vrees, dat zich verschillende jurisprudentiën te dien aanzien zullen vormen. Daarenboven berust de wet op geenen vasten grondslag hoegenaamd; [illegible], is onzeker en eigendunkelijk. De spreker [illegible], dat ook de pieuse gestichten zullen worden getroffen. Dit alleen maakt de wet impopulair en levert voldoende reden tot afstemming. De bepaling van art. 71, welke hen, die niet verkiezen deel te nemen aan de commissiën, met ontzegging van ambten voor het tegenwoordige en vervolgen met boeten bedreigt, is ten hoogste willekeurig en strijdig met alle beginselen van regt en billijkheid. De redenaar zegt al verder, niet in te zien de gevaren, welke uit eene verwerping, maar wel die uit eene aanneming der wet kunnen ontstaan. Hoe vele schrandere hoofden in ons Vaderland zijn met financiële plannen voor den dag gekomen. Zonder die allen te willen beoordeelen, strekt hem de vaderlandsliefde en kunde van sommigen tot waarborg, dat eenige dier plannen wel een onderwerp van overweging uitmaken. Het is ons ondenkbaar, dat er slechts één plan zou kunnen bestaan, waardoor alleen het schip van Staat zou kunnen behouden blijven.

Ten slotte herinnert de spreker, dat van af 1830 door de oppositie, bij gelegenheid der beraadslagingen over de oorlogskosten, aan de Kamer steeds is voor oogen gehouden, dat het volhardingsstelsel tot onheil van het Vaderland strekte; dat echter dit beweren geen ingang heeft gevonden, vóór dat en alles het Vaderland in de grootste financiële moeijelijkheden is gewikkeld; dat de afstemming der leening van 56 millioen in 1839 tot de blootlegging van onze financiën en de afschaffing van het Amortisatiesyndicaat heeft gestrekt; dat de afstemming der conversiewet mede tot het geven van meerdere inlichtingen omtrent het financiewezen heeft geleid; dat ook de afstemming van deze wet niet die ellende zal ten gevolge hebben, als sommigen het hebben doen voorkomen. Na vele bezwaren en bedenkingen, tegen de wet gemaakt, te hebben overwogen, verklaart de spreker ten slotte, dat hij nimmer voor zijne committenten zou kunnen verantwoorden, indien hij voor de wet zou stemmen.

De heeren *Mutsaers*, *Scheers van Harencarspel*, *Nederburgh* en *Repelaer* beschouwen den maatregel als gebiedend gevorderd voor de instandhouding van Neerlands eer en goeden naam, en tot voorbereiding van goede vruchten voor [illegible] financiewezen. Al kwam er van de belasting wat minder in, dan men verwachtte, zeide de heer *Scheers van Harencarspel*, dan nog zou de conversie mogelijk zijn, zonder de achterstand en te korten aangezuiverd kunnen worden. Het is meer dan tijd, de spanning der gemoederen, nopens 's Lands geldmiddelen, te doen ophouden, het vertrouwen daarop algemeen te bevestigen. Daarom zijn van de verwerping de schromelijkste gevolgen te verwachten. Zij hopen op de vaderlandsliefde van Neêrlands ingezetenen, tot afkeuring van de heffing. De voordragt is een voldoend en geoorloofd redmiddel. Moeijelijkheden mogen aan de uitvoering verbonden zijn, maar men behoort zich aan de wet te onderwerpen. Dit is de ware, ordelijke vrijheid. Alle verder uitstel zou den staat van zaken verslimmeren.

De beraadslagingen werden daarop tot den volgenden morgen verdaagd.

Zitting van Dingsdag, den 27. Februarij.

Ingekomen twee adressen, waarvan een van *C. van der Tuuk*, te Haarlem, houdende financiële beschouwingen. — Verzonden aan de commissie.

Is ontvangen eene brochure: *betoog over de noodzakelijkheid van eene herziening der Grondwet*, door Mr. *van Hees van Berkel*. — Plaatsing in de boekerij.

De commissie tot de verzoekschriften brengt verslag uit nopens verschillende stukken: als van Mr. *Marggraff*, advocaat te 's Hertogenbosch; van de kamer van koophandel en fabrijken te Schiedam; van *C. van Haarlem*; van *J. Peters*, en van *C. Reyers van Altena*, omtrent de belasting op de bezittingen. — Nederlegging ter griffie.

De beraadslagingen over de gemelde belasting enz. worden voortgezet.

De heer *van Goltstein* bestrijdt de voordragt. Hij moet steeds op staatkundige hervormingen aandringen, ten einde dus de oorzaken, welke tot de tegenwoordige verwikkelingen hebben geleid, weg te nemen. Wil men waarborgen tegen den terugkeer van ongelegenheden, dan behoort de staatsregeling herzien te worden. Voorzeker is daartoe ook een eerste stap de regeling van de financiën. Maar daartoe moet niet aan de inblazingen der wanhoop worden gehoor gegeven; daartoe moet men de ware gesteldheid onzer financiën op het oog houden, gebruik maken van de in ons bereik liggende middelen. Deze te baat nemende, dan komt hem de toestand niet zoo hopeloos voor als men voorgeeft. Wil men middelen tot redding, men verbetere de bestaande belastingen. Men wachte zich over te slaan tot uitersten, waardoor de redding onmogelijk wordt. Maar altoos ga de financiële hervorming met de staatkundige gepaard. Daarenboven, zijn vele der voorgenomene uitgaven dringend noodzakelijk? Staat de Grondwet wel toe, zoo vele ontvangsten en uitgaven voor vijf jaren toe te stemmen? De spreker schetst eindelijk het drukkende van de bepalingen der voordragt, en zal zich daar *tegen* verklaren.

De heer *van Heeckeren* houdt het er voor, dat, bij de aanneming van het ontwerp, de financiën geregeld en het vertrouwen hersteld zal worden. Na de bedoelde regeling, kan men tot de Grondwetsherziening [illegible]. [illegible] men het geschikte oogenblik te [illegible]. De Hollandsche Natie zal derzelver woord niet schenden. Zoo lang middelen kunnen gevonden worden, tot ophouding van het crediet, moeten ze worden aangewend.

De heer *Daymaer van Twist* herinnert, hoe vroeger steeds de lasten op de toekomst werden geschoven, en juist daardoor de moeijelijkheden van het oogenblik zijn geboren. Hoe ons nu te redden? De groote meerderheid ook dezer Kamer heeft *afdoende* maatregelen verlangd. De Regering heeft onderscheidene plannen voorgeslagen, die door de Kamer zijn verworpen. Nu slaat zij een nieuw voor, een plan, dat uitvoerbaar is. Zal men dit nu weder verwerpen? Het Nederlandsche volk heeft, in andere tijden, [illegible] lasten opgebragt. Door vrijwillige inschrijving kan men zich van den last ontslaan. De wet eenmaal daargesteld, moet worden gehoorzaamd en nageleefd. De billijkheid mag niet uit het oog worden verloren; doch de klagten deswege zijn overdreven. Zijn de plannen voldoende? Indien alle bedenkingen deswege niet zijn weggenomen, dan doet men hiermede toch eene belangrijke schrede voorwaarts. Hij heeft de overtuiging, dat de verwerping der voordragt duurder aan de Natie zal te staan komen, dan de aanneming. Niet alleen tot verbetering van het financiewezen zal deze leiden, maar de aanneming zal ook strekken tot herziening van de door de Natie [illegible] kleinachting beschouwde Grondwet. Bij iedere gelegenheid zal hij daarop indachtig maken. Niet wil hij de herziening afpersen, maar de overtuiging van de behoefte voorhouden, de overtuiging, dat zij zou strekken tot wezenlijk heil van het Vaderland.

De heer *van Rappard* heeft mede steeds afdoende maatregelen verlangd; hij erkent de bestaande behoefte en beschouwt de wet doelmatig, daar ieder, die aan de leening deel neemt, zich kan vrijwaren; hij vertrouwt op de vaderlandsliefde der ingezetenen. De [illegible] zwaar niet, bij goeden wil. Geene [illegible] te verwachten. De straffen zijn alleen voor [illegible]. Indien het Rijk niet, onverhoopt, [illegible] zou hebben voldaan, [illegible] zwaarder gevoelen.

Wanneer de Nederlander overtuigd is, dat de belasting wordt gevorderd, dan zal hij die gereedelijk betalen. Onzeker is het, of er wel een ander middel zal gevonden worden, en derhalve is hij, ter bevordering van het heil des Vaderlands, *voor* de wet.

De heer *Hinlopen* verwacht ook goede vruchten van de aanneming; hij heeft de overtuiging, dat wij daardoor te redden zijn; en zonder zulk een afdoenden maatregel is het crediet kwalijk te handhaven. Aan deze buitengewone geeft hij de voorkeur boven duurzame belastingen. Het algemeen belang wordt, zijns inziens, meest door de goedkeuring bevorderd.

De heer *Bruce* heeft in eene uitgebreide rede de noodzakelijkheid aangetoond, om tot buitengewone hulpmiddelen de toevlugt te nemen. Alle middelen, om 's lands finantiën te herstellen, die aan de hand gegeven zijn, kunnen in den nood der schatkist op dit oogenblik niet voorzien of 's Rijks finantiën regelen, het crediet niet schragen, de eer en goede trouw niet handhaven. Zonder krachtdadig middel is er geen herstel meer mogelijk. Hij schetst de gevolgen van eene verwerping van het voorstel. Men behoort den moed te hebben, om voor eens offers van de Natie te vragen. Hij geeft aan eene opoffering van 35 millioenen verre de voorkeur boven het Staatsbankroet, dat het gevolg van langer uitstel en het niet nemen van eenen krachtigen maatregel zou kunnen zijn. Hij vleit zich, dat de ingezetenen, uit eigen belang en uit vaderlandsliefde, in de vrijwillige leening zullen deel nemen, ten einde de heffing te voorkomen. Hij is voor de gevolgen van den maatregel niet bedacht. Hoezeer hij in vele opzigten de handelingen en beginselen van het bewind afkeurt, ziet hij zich verpligt, tot herstel van het vertrouwen en tot redding van den Staat, de voordragt aan te nemen.

Gisteren avond ten half acht ure zouden de beraadslagingen weder worden voortgezet.

(Tot dusver hebben 33 leden het woord gevoerd, waarvan 18 *voor* en 15 *tegen* de wet.)

Zondag is te 's Hage, in den ouderdom van 71 jaren, overleden Jhr. Mr. *G. Beelaerts van Blokland*, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, minister van staat, lid van den Raad van State; een man, die wegens zijn braaf karakter en zijne uitgebreide kundigheden algemeen geacht was.

De aanbesteding te 's Hertogenbosch, van de dit jaar te herstellen en te verbeteren vestingwerken dier stad, bestaande in een half hoornwerk, een paar kruidtorens, een gedeelte vestingmuur, de casematten op het fort *Isabella*, en wijders het maken van een geretrancheerd kamp voor 30,000 man op de Cromvoortsche heide, nabij die stad, zullen zoo als men verneemt, in de eerste helft der aanstaande maand Maart aldaar plaats hebben.

In de beide Huizen van het britsch parlement is in de vorige week het in bezit nemen van Otaheite door de Fransche zeemagt ter sprake gebragt en zijn dienaangaande inlichtingen van de ministers gevraagd. Lord *Aberdeen* heeft in het Huis der Lords te kennen gegeven, dat, naar zijne meening, de berigten, door de dagbladen omtrent het gebeurde medegedeeld, juist waren; *dat hij groot leedwezen daarover gevoelde*; maar dat hij nog niet in staat was eenige inlichting nopens deze zaak te geven, vermits hij nog geen tijd gehad had, om daarover met de Fransche regering te handelen. Ook de heer *Peel* heeft in het Lagerhuis gezegd, dat de tijding van het bezetten van Otaheite door de Franschen gegrond was; *dat hij die tijding met diep leedwezen vernomen had*, dat hij intusschen geene reden had om te gelooven, dat de Fransche admiraal in dezen onder goedkeuring en overeenkomstig de instructiën van zijne regering zou gehandeld hebben; maar dat het ontijdig was nader over de zaak uit te weiden, alvorens dienaangaande van de Fransche regering inlichtingen ontvangen waren.

PROGRAMMA

DER

WEDLOOPEN EN HARDDRAVERIJEN,

UITGESCHREVEN DOOR DE SOCIETEIT

TOT AANMOEDIGING DER VERBETERING VAN HET PAARDENRAS,

welke zullen plaats hebben den 6 en 7 September 1844,

Op de Renbaan bij *ZANDVOORT*, Provincie *Noord-Holland*.

Op VRIJDAG den 6 September 1844.

1°. *Prijs door Z. M. den KONING gegeven.*

Een Prijs van *achthonderd gulden*, bestemd voor *Inlandsche Paarden, niet ouder dan 5 Jaren*, te winnen door het Paard, hetwelk de Baan *eenmaal* het snelst zal hebben afgerend.

De Inleg van ieder Paard is *f* 20, ten voordeele van den eigenaar van het Paard, hetwelk het naast aan den winner, den eindpaal bereikt.

2°. *Prijs door de SOCIETEIT aangeboden.*

Een Prijs van *vierhonderd gulden*, bestemd voor *Paarden van alle rassen en allen ouderdom*, te winnen door het Paard, hetwelk het snelst *tweemaal* den omtrek van de Baan, rennende zal hebben afgelegd.

De Inleg voor ieder Paard is *twintig gulden*, ten voordeele van den eigenaar van het Paard, het tweede aan den eindpaal komende.

3°. *Prijs door Z. K. H. den PRINS van ORANJE gegeven.*

Eene fraaije *Zweep* door Z. K. H. den PRINS VAN ORANJE gegeven, benevens de Som van *driehonderd gulden* door de SOCIETEIT aangeboden, bestemd voor *Inlandsche Paarden van allen ouderdom*, te vereeren aan den eigenaar van het Paard, hetwelk *in den draf* het snelst, *driemaal* den omtrek van de Baan, (4500 Nl. Ellen) zal hebben afgelegd.

De Inleg voor ieder Paard is *tien gulden*, ten voordeele van den eigenaar van het Paard, hetwelk het tweede aan het Stuk komt.

Op ZATURDAG den 7 September 1844.

1°. *Prijs door de SOCIETEIT aangeboden.*

Een Prijs van *Vijfhonderd gulden*, bestemd voor *Inlandsche Paarden van allen ouderdom*; zullende de prijs vereerd worden aan den eigenaar van het Paard, hetwelk *tweemaal* in den kortsten tijd, den bepaalden afstand aflegt, (en partie liée). De afstand, die telkens moet worden afgerend, is *eenmaal* de lengte der baan.

De Inleg voor ieder Paard is *twintig gulden*, te storten in de kas der Societeit.

2°. *Prijs door Z. K. H. den PRINS ALEXANDER der NEDERLANDEN gegeven.*

Zijnde een *Zilveren Beker*, of eenig ander voorwerp van kunst, te winnen door *Paarden van alle rassen en allen ouderdom*, aan de Leden der Societeit in eigendom toebehoorende, en bereden door de eigenaars of hunne vrienden. Te vereenen aan den eigenaar van het Paard, dat *eenmaal* den omtrek der Baan, in den ren het snelst zal hebben afgelegd.

De Inleg is *tien gulden*, ten voordeele van den tweeden aan het Stuk komende.

3°. *Prijs door Z. M. den KONING gegeven.*

Een Prijs van *vijfhonderd gulden*, bestemd voor *Inlandsche Paarden van allen ouderdom*, in den draf en op eene Baan van 300 Nederlandsche ellen. Te winnen op de hier te Lande voor Harddraverijen gebruikelijke wijze.

De Inleg voor ieder Paard is *tien gulden*, ten voordeele van het Paard, hetwelk met den winner het kampschap blijft.

De aangifte of inschrijving der Paarden, welke men verlangt te doen mededingen in de *Wedloopen*, moet voor 1 Julij 1844 plaats hebben; en die der Paarden tot de *Harddraverijen* bestemd, voor 1 Augustus 1844; beiden bij den Voorzittenden Commissaris der Societeit te Haarlem.

Bij de aangifte of inschrijving moet ook het Inleg-geld worden voldaan.

Voor 1°. Julij 1844, moeten mede voorloopig ingeschreven zijn, alle Paarden, welke men zoude wenschen te doen mededingen in de Wedrennen, welke in 1845 en 1846 door de Societeit zullen worden uitgeschreven, en zulks tegen betaling van *tien gulden*.

De Leden der Societeit betalen overeenkomstig hare Statuten, slechts den halven inleg.

De informatiën kunnen op franco aanvrage worden verkregen bij het Bestuur der Societeit.

Zijnde de Heeren:

Mr. A. H. VAN WICKEVOORT CROMMELIN, te Haarlem.
E. L. Baron VAN TUYLL VAN SEROOSKERKEN, te Amsterdam.
Mr. H. A. VAN LENNEP, te Amsterdam.
E. VAN DER OUDERMEULEN, te 's Gravenhage.
L. C. ENSCHEDÉ, te Utrecht.

Zegt het voort.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (27 *Februarij*) waren genoteerd: Ned. Werk. Schuld 54 [illegible] pCt. 100 drie achtste, ½; Syndicaat [illegible] pCt. [illegible]; 3½ pCt. 80½; Handelm. 141½, ¾ en ⅞; O. Indie 5 pCt. 99 5/16, drie zest.; Rijn Sp. 97¼; Aand. Holl. Spoorweg 96, 98, 92, 93; Ard. 21⅝, elf zest.; dito Coupon 29½; drie achtste; dito 3 pCt. 35¼, ½, drie achtste; Portug. te L. 2½ pCt. 46½, drie achtste; Oude Russen 109⅞; 4 pCt. Stiegl. 90¾, ⅞; Columbia [illegible]; Peruanen 18; Enk. bl. Grieken 12⅝; Oblig. dito 12 [illegible].

** Heden beviel van eene welgeschapene DOCHTER, M. C. W. RÜCKERT, geliefde Echtgenoote van

F. H. BODT,
Notaris.

's PRINSENHAGE, 26 Februarij 1844.

** De DIRECTEUR der BANK van LEENING te *Breda*, zal op last van de Commissie van Administratie der Beleenbank, op Woensdag den 13 Maart 1844, des morgens ten 10 en 's namiddags ten 2 ure, aan het Lokaal der Bank, publiek doen VERKOOPEN:

De VERSTANE PANDEN der maanden *October*, *November* en *December* 1842; zullende die goederen daags te voren aldaar voor een ieder te zien zijn. Gemelde panden kunnen nog gelost, of de interessen daarvan aangezuiverd worden, voor of uiterlijk op Dingsdag den 5 Maart, bevorens.

De Directeur voornoemd,
J. MICHELSEN.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.